

KURYER LITEWSKI

Za Najwyższem Dzwoleniem

w WILNIE V. S. 16. KWIETNIA 1804. ROKU W SOBOTE

z Petersburga V. S. 5. Kwietnia

Zasiadający w Collegium manufaktur Lebedew został Akt. St. Kons. uwolniony od służby 43 letniey z pensją roczną 1200, rubli. Wdowie St. Kons. Borysowa za 40 letnie zasługi męża półowę gaży jego w pensją zamieniono. Z Collegium interesów zagranicznych, Cerbikow i Westman zostają St. Kons. Orszański ziemski Sprawnik Kimbar Kons. Koll.

z Londynu 3 Kwietnia

Wspę Gorée wydarła nam eskadra z Cayenne wysłana od Wiktora Hughes, który podczas przeszłej wojny odzyskał Gwadelupę i osadom Angielskim w Indyi zachodniej był uprzykrzony. Składała się z 6 okrętów zbrojnych; największy nosił 20 armat; żołnierzy 600 liczone. Półkownik Fraser w zatoczce nie miał 50 ludzi; bronił się mężnie, nakoniec utraciwszy zabitych 9, 3 ranionych kapitulował; i do oyczyzny ma powrócić do zamiany jeńcem. Nieprzyjacielski komendant w szturmie poległ; stratę Francuzów jedni liczą na 100, drudzy na 50 tylko ludzi. — Z Indyi wschodniej ważniejszą wiadomość odbieramy. Donoszą z Bombaj 3 Października że 23 września G. M. Wellesley odniósł ważne zwycięstwo nad wojskami połączonemi wodza Marattów Scindia, i Xiążęcia w Berar panującego, które wynosiły 40 t. z naszey strony nad 1600 Europejczyków, 6600 Seapoys, 8 t. koni do boju nie stało. Bitwa długa i zacięta; iadła mianowicie Indyjska natęczywie atakowała; lecz ani ta, ani piechota ognia naszego wytrzymać nie mogły. Dystyngwował się najbardziej 19 regiment dragonii, czterokroć łamiąc szeregi nieprzyjaciół. Zdobyliśmy 90 armat; zwyciężeni uciekli w góry; strata ich niewyrachowana. Z naszey strony poległo 20 Officyerów Europejskich, 600 żołnierzy; ranionych 31 Officyerów, żołnierzy z regimentu tylko 74, 270 Seapoys zabito 900. Prywatne listy straty w zabitych podnoszą do 2 t. ludzi. Musiało też być w armii G. Wellesley nieco więcej Europejczyków nad liczbę wymienioną, bo z t. y prawie do jednego wazyacy zabici lub ranieni.

Domyślić się łatwo, że o tey bitwie mówili Francuzkie doniesienia, gł. zac. iż Anglicy wzięli kłękę od Marattów poniśli w m. Wrześniu. Zwycięzca Wellesley czerwona wstęgą od Króla otrzymał. Z drugiej strony G. Lake komendant armii Bengalskiej donosi 30 Sierpnia, że dnia poprzedzającego spotkał 15 do 20 t. nieprzyjacielskiej iazdy której hetmanit Perron Officyer Francuzki, człowiek u Indyanów poważany; pierzchnęło wnet wszystko przed orężem Angielskim, sam Perron zehronienia szukał w blizkiej twierdzy, i poddał się zwycięzcom, którzy wkrótce opanowali Agra i Delhi niegdy stolice Monarchii Mogola W. dziś rozwaliny. Słowem, czyli Marattowie zechcą po przegranej doświadczyć losu nowego, alboweż skłonią się do ugody, zawsze stan osad Angielskich na wschodzie jest nieporuszony. Scindia w nie szczęściu od całej prawie iazdy swoiey opuszczony ucieka; twierdz kilka, iakie w tych krajach być mogły znaczniejsze, nam się poddało, inne szturmem wzięto; z kraju Nizama kompanii wstodniej przywierzeńca zupełnie ustąpił nieprzyjaciół.

Król do zdrowia dawnego przyszedłszy, podpisał i w prawo zamienił wiele ustaw Parlamentowych. W Izbie wyższej Parowie zaczęli roztrząsać projekt przez niższą uchwalony względem ochotników. Spencer, Fitzwilliam, Darntey zganili wszystko; inni chociaż nie wszystko chwala, radzili przyjąć iak najprędzey, ponieważ ochotnicy, odbierając zwłaszcza gażę codzienną, służbę odbywać będą obowiązani na wzór żołnierza regularnego, i bronić kraju naziadem zagrożonego. W izbie niższej san ieden prawie Windham był przeciwny do końca nowej ustawie; dowodząc statecznie, że zaciąg ochotników przeszkadza dopełnieniu armii, rezerwy, millicyi regularney; że ochotnicy niewiele nam pomogą w przypadku lądowania, bo niepodobno tak wielką zgromadzić rozmaitego ludu urządź przyzwocie, użyć w potrzebie. Nie zastanowił nawet Windhama świeży przykład rewolucyi Francuzkiej; bo chociaż tam cały naród wzniósł się do broni ieszcze r. 1789 ćwiczony był pilnie, w broń opatrzoney, zapalony rozmaitym sposobem; chociaż w szeregach milionowych gwardyi narodowej liczone wielu Officyerów i żołnierzy co służbę dobrze znali; iednakże z wielką trudnością naydoskonalszym wodzom przyszło dokazywać na czele tego ludu; i ledwie przy końcu r. 1793. Dugommier, Hoche, Pichegru zwyciężać zaczęli. Anglia tak długo czekając upadła.

Zdać mi się, przydał Windham, że Ministrowie umyśliłi dać Anglikom powtórny widok fatalney sceny, iaka się zdarzyła przed 7 wiekóm. Rozumiem straszliwą bitwę, między Wilhelmem X. Normandyi i Haroldem Anglii Królem stoczoną, której wiekniatą pamiątką jest Battle Abbey, (opactwo przez zwyciężcę ufundowane na miejscu gdzie wygrał) i straszną przestrogą dla potomności. To mówiąc przypomniał Windham rzecz w pismach naszych głośną; że I Konsul zrobić kazał piosnkę krótką o pomienionym Wilhelmie, której są pierwsze słowa. Rycerze Francuzcy śpiewajcie; chcąc zaś natężyć żołnierzom odwagę i zapal, iakie w rewolucyi ostatniey sprawiła nieraz pieśń Marselska, 500 t. exemplarzów rozrzucił w obozach. Znają dobrze wszyscy że ochotnika z regularnym żołnierzem porównywać niepodobno; błędzi iednakże Windham rozumiejąc że nowozacienne korpusy całej są niezdatne do służenia krajowi; ta opinia w kraju rozrzucona mogłaby ludowi odjąć mężstwo i ochotę, o rozpacz przyprowadzić dobrych obywatelów; złyeh czynić zuchwałemi. Lepiej postrzeżone omyłki naprawić zręcznie, niż rozwiązywać gromady iakożkolwiek ćwiczone, zwłaszcza gdy spodziewać się trudno, ażeby do robienia nowych układów dość nam zostawił czasu nieprzyjaciół zawzięty.

Nikt zdania Windhama nie pochwalił obrażającego miłość własną Anglików. Doświadczeni u nas wodzowie inaczej rozumieją; iak zaręczał Addington w odpowiedzi swoiey. Zapewne, rzekł, ochotnicy nie zdołają służyć iak regularny żołnierz; lecz dowiedli nie raz Generałowie nasi, że regularnemu wojsku pomocami być mogą; Dość jest wspomnieć imiona Catchart, Moira, Simeoe; ich zdaniem krocie ochotników skutecznie kraj zasłonią od naziadu. Simeoe naybardziej w tém zdaniu jest nieporuszony. Podał rządowi rapport o korpusie ochot-

zników Devon złożonym z 2500 ludzi na 5 batalionów podzielonych, które wszystkie w polu mogą być użyte na nieprzyjaciela, równie jak stare regimenta. Z tak wielkiej liczby przyostatniej rewii, ledwie 123 chorych i nieprzytomnych znaleziono. Ten lud pilnym ćwiczeniem, cierpliwością, ochotą stanął, nie mówię na stopniu najwyższym, lecz doskonałości blizkim, iakiego nie spodziewał się zaiste Parlament. Toż samo o wielu innych korpussach mówić mogę. Ztwardził mowę Addingtona G. Loftus świadectwem swoim; a chociaż Fox był przeciwny, iednak po trzecim czytaniu, projekt uchwalono nie zbierając głosów, bo widoczna większość ich była za Ministrem; ten który Opozycji odstępując, niedawno przyłączył się do niego Reprezentant Thierney odebrał zlecenie zanieść dzieło do Parów, którzy bez wątpienia po zwyczajnych sporach wszystko pochwalą.

Niedawno do Dunes przyszła kupiecka flota z morza srodiemnego pod zastoną 2 okrętów wojennych; w Maladze iakoteż innych portach zniknęła boiaźń morowej zarazy; u nas więc kwarantanna jest dziś mniej ścisła. Toulońska eskadra stoi na kotwicach; pogłoska o wyisciu oney zawczesna była, Hiszpani i nasz, statki niektóre inną flotę pod żagle zapewne widzieć musiały. Owszem dziś głosi nieprzyjaciel, że o rychłej wyprawie myśleć przestał odkładając przedsięwzięcie do czasu pomyslnego. Lord Nelson ma okręt od 100 armat, 3 od 80, 5 od 74, 2 od 64, 2 od 50, i wiele fregat. Okręt Souverain od 100 armat krąży przed portem Cadix, czekając wyiscia pod żagle Francuzkiego Aigle od 80, który zabrać postanowił. — Ministrowie nasi częste rozmowy mają z Postami Mocarstw obojętnych; słyhać iż ważne negocyacye są końca blizkie. Jakizkolwiek onych będzie skutek, narod sposobi się tymczasem do obrony. Według ostatniego rachunku, który podano Parlamentowi, regularne woyska, milicye, rezerwa ogółem dziś wynoszą 267 t. ludzi, z których 200 t. jest w Anglii i Irlandyi; ochotników jest 400 t. część znaczna stoi nad morzem czekając lądowania.

Obywatele naszej stolicy oswiadczywszy niedawno podziękowanie Admiratom Nelson, Keith, Cornwallis, rozważnili one do innych kommandantów, Officyerów, maytków i morskich żołnierzy, zaręczając niewygasłą wdzięczność każdemu swoim i całej oyczyzny imieniem, że przez czas długi w ciemcz obracać umieli nieprzyjacielskie zamysły przez pilne Francuzkich portów zamknięcie — Minister wojenny donosił izbie niższej, że 10 t. milicyi Irlandzkiej, samych ochotników rząd do Anglii przeprowadza; ten korpus 25 t. wkrótce pomnożony być może, dając na rękę po 10 FS. — W Jamajce i drugich osadach zachodnio Indyjskich nie mamy dziś nad 4 t. regularnego żołnierza; Ministrowie postanowili tam posłać jeszcze 8 t. — Addington miał oswiadczyć przed przyjaciółami, że na potrzebę skarbową nie myśli pożyczać nad 10 mill. FS. — Liczna eskadra z Dunes wyszła nagle ku brzegom, Francuzkim, sam nawet Lord Keith ma za nią pospieszyć. Czekamy zdarzenia ważnego; dotąd kończy się wszystko na próżnym z obu stron strzelaniu; nieprzyjacielskie floty od naszych spotkane, dawnym zwyczajem ustępują do bateryi lądowych; w takim obrócie często się zdarza, że szalupy osiadają na piasku; zniszczyć onych nie możemy, ponieważ są zastopione potężnym ogniem i żołnierzem, który brzegów strzeze.

G. Rochambeau z Officyerami swoimi prosił, ażeby mu pozwolono udać się na słowo do oyczyzny; rząd nasz odmówił dając przyczynę, że Francuzi odebrawszy załogę w S. Lucie od Anglików poymaną, dotąd jeszcze nie odesłali na zamianę równy liczby jeńców naszych. — Stany Amerykańskie obiwszy Louisianę postanowiły, ażeby narodom cudzoziemskim nie gozdilo się wprowadzać do tey osady niewolników kupionych w Afryce. Izba Reprezentantów po-

stanowiła, ażeby we wszystkich Prowincyach związku Amerykańskiego, ieden tylko Reprezentant z liczby 33 t. mieszkańców był obierany; tym sposobem dziś izba niższa składać się będzie z 141 osob. Przed ostatnią wojną i ustapieniem dla Francuzów Hiszpańskiej części S. Domingo, było w osadzie ogółem 125 t. między temi 110 t. ludzi wolnych; teraz ich ledwie jest 35 t. Słyhać że port stoletczny Domingo przez Angielski, okręt od 74 armat i fregatę był bombardowany; lądem zaś woyska Murzyńskie do obleżenia przystępują. — Liniowy okręt Magnificent od 74 armat rozbił się przy Francuzkich brzegach; część ludu ratował Cornwallis blizko krążący; 86 maytków, 9 Officyerów zabrał w niewolę nieprzyjaciel; w pół godziny przybyła im na ratunek fregata; ale już do lądu byli odprowadzeni. Podobnym sposobem okręt Eagle od 74 armat osiadł na piaskach w Northfleet; podniesionym iednak został, chociaż bardzo zepsuty.

Dzisiaj odbieramy z Bombay doniesienia kilku dniami nowsze od onych które kompania wschodnia ogłosiła, to jest to Pzd. G. Wellesley posuwa zwycięzki cześć w nieprzyjacielskim kraju; Murray do Guzarate wtargnął; obydwu zabierają twierdze u Indyjanów sławne, Europeyzykom nieznaione. Bitwa z Marattami, 23 Września, krwawsza i bardziej zacięta była, niżelismy rozumieli. Nieprzyjaciel miał kilku Europeyskich kanonierów; ci największą porażkę czynili w szeregach naszych. Gdy już piechota Marattów pierzchnęła, rozspalała się wnet iazda, lecz ta przyszedłszy wkrótce do sprawy, uderzyła tak odważnie na zwycięzców, że nie tylko odzyskała utracone działa swoje, ależ wiele Angielskich zdobyła. W tym dniu widzieliśmy, że ten nieprzyjaciel mężniejszy jest i bitniejszy od innych Indyjanów; karność więc i ćwiczenia potrzebuje. Nigdybysmy zwycięztwa nie odnieśli, gdyby w ostatnim nie bezpieczeństwie i potrzebie, Półkownik Maxwell do ognia nie wprowadził 19 dragonii regimentu. Ten upadł stroną podzwignął. Maxwell kulą armatną ugodzony w głowę poległ dawszy ziomkom zwycięztwo. Pod G. Wellesley konia zabito; każdy Offy'er dwa przynajmniej stracił. Wyiowszy krwawę bitwę z Hyder Alim, żadne nigdy zwycięztwo na wschodzie Anglikom tak wiele nie kosztowało.

z Rochefort 2 okręta liniowe Francuzkie i 2 fregaty, nie do Brestu lecz na niewiadomą wyprawę wysiść miały, widziano upadającego się nieprzyjaciela zastatkami naszymi. Z drugiej strony ostrzegł telegraf, że 6 fregat z Brestu wystanych pokazało się blizko Plymouth; kommanderujący w porcie kazał lekkim statkom uważać onych obróty. — Wyprawa do portu Boulogne zdała się nie zarzucona lecz odwleczona tylko; nie ustaje pogłoska, że statki lądowe kamieniem zatapiać będziemy; od dni 14 morze jest nad zwyczaj burzliwe; dziś spokojność powraca. — North Wielkorządca wyspy Ceylan, widząc się zeisnionym zawsząd przez Króla Candy, stolicę Columbo, port Trinquemale, inne osady Angielskie ogłosił uległemu prawu Marsowemu. — G. Fox został wyznaczony Gubernatorem Gibraltaru. — Admirał Pallew powraca do Ferrolu na zamknięcie Francuzkiej eskadry. — Zmarły tu niedawno G. Fawcet uroczystym obrządkiem jest pogrzebion. XX. Gallii; York, Clarence, Kent, Cambridge, wszyscy Generałowie obecni byli w żałobie; 4 piesze regimenta, 8 Szwadronów iazdy, liczna artyllerya paradowały. Odebrana wiadomość z Paryża o przyspieszoney śmierci X. d' Enghien smutkiem wszystkich napełniła. Dziad jego X. Condé żałobne nabożeństwo w kaplicy pałacowej nakazał.

z Paryża 6. Kwietnia.

Kancelarzowi legionu honorowego zalecono podać rapport o tych obywatelach, którzy się przyczynili do poymania spiskowych; ponieważ rada chce ich umieścić w legionie. O Audy-

encyi ostatniey którą miał Senat u Konsula, i podanych propozycyach rządu najwyższemu gliche milczenie; kończy się wszystko na wątpliwych pogłoskach, i niepewnych domysłach. — Gendarmowie blisko Pontoise poymali ieszcze towarzyszków naczelnika Georges, Raoul i Armand, rodzonych braci Gaillard, wkrótce po nich trzeciego Tata, który się nazywał Tamerlanem, wiadomo, że w czasie rewolucyi Szuanowie, Vendeyczykowie, nakoniec zbojcy i łotry w kraju całym zagęszczeni, brali wymysłone imiona, nasiadując obyczay Grenadyerów Francuzkich, którzy wstępując do korpusu dla dystynkcyi przyjmują nazwiska *Sans peur, sans reproche* i tym podobne. — W miasteczku Lagnieux przed kilku dniami odniósł sobie życie ognistym orężem człowiek pod imieniem Lion znatomy; Piliue przypatrując się trupowi doszła Zwierzchność, że i tu imie zmyślone było; prawdziwe zaś Limoelan Beaumont ieden z robotników maszyny piekielney; niewiadomo w tego człowieka przywiodło do rozpacz.

Admiral Verhuel doniósł Batawskiej flotyli o wiadomém zdarzeniu, gdy na rzecz Escout Anglicy zabierali statek zbrojny w przewyższających siłach. Wyrzucił nieprzyjacielowi, że ranionego Porucznika Olyve ztracił niebroniącego się do wody i utopił bez potrzeby, przeciw prawom wojennym i ludzkości; ten posrępek do zemsty Batawów zapalić powinien. Przydaie, że Porucznik Welsberg wydarł zdobycz Anglikom, zatopiwszy dwa ich statki. Tak więc, mówi, honor Batawskiej flagi w całej świetności zachowany; wy zaś nauczcie się z przykładu tego rycerza, że lepiej ponieść w boju śmierć chwalebna, niżeli dostawać się w ręce takiemu nieprzyjacielowi, który z ranionymi i jeńcami po barbarzyńsku postępuje. — Niewiadomo na jakich dowodach wsparł pisma u nas urzędowe donoszą, że Lordowie skarbu Angielskiego d. 15 stycznia ogłosili w Londynie, iż Generałowie emigranci Francuzcy, którzyby nad Renem stawać chcieli, mieć będą 5 szylingów dziennę gaży; 5 Półkownicy, 3 Kapitan; niżsi Officerowie półtora; szlachta bez służby, konno i pieszo po jednym szylingiu. Tym sposobem w Offenburgu i innych miastach Niemieckich nad granicą zgromadziły się szczątki ludu nieszczęśliwego.

5 Szalup działowych z Dunquerque wyszedłszy, naprzód z iedną, później z 2 fregatami Angielskimi sprawę miały; zamysłał nieprzyjaciel przeciąć im drogę do Calais; rażony gęstym ogniem ustąpił na głębiny. Zapowiedziana tak dawno i głośno przez Anglików wyprawa do skutku nakoniec przysła; 23 wielkie okręta kamieniem ładownic przed portem Boulogne stanęły, trzymając się iednak w odległości półtrzeci mili od brzegów naszych przez godzin 24; nazajutrz wszystkie razem znikły. Jeśli rzeczywiście nieprzyjaciel zamysła przed pomienionym portem zatapiać okręta z kamieniem, uczyni wielką przysługę Francuzom; dawno już inżynierowie nasi postanowili zbudować twierdzę o 1500 sążni od brzegu, któraby wejście do portu zastaniała; te okręta byłyby dla niej węgielnym kamieniem. Lecz rozumieć trzeba, że to jest wymysł ludzi nie znających rzemiosła morskiego. Lord S. Vincent, mąż pełen oświecenia, zapewne nie zechce tracić okrętów i ludzi na dzieło nieprzyjacielom pożyteczne. Przypominamy, że r. 1793 gdy G. Dugommier miał zdobywać Toulon, towarzystwa gminne okręta kupieckie z Marseille wyprowadzić wszystkie, i zatopić dla zamknięcia floty Angielskiej.

Na podane sobie propozycye Konsul miał odpowiedzieć Senatowi, że rzecz weźmie na dojrzałą rozway. Odebrawszy wiadomość o powstających rozruchach u Szwajcarów, do siebie wezwał Posła tego narodu, i gońca do Berny wyprawił; rozumiemy że spokojność powróci bez wdania się Francuzów. — Okręt Geogra-

phe przyniósł wiadomość od Gubernatora Batawskich osad w Przygórku dobrej nadziei, że Admiral Hartsinck z okrętami swojemi tam przybył z Rio Janeiro, i zabrawszy batalion piechoty, niemieszkaiąc pospieszył do Batawii. — Rzecz jest pewna, że od 2 miesięcy żaden, regiment nowy ze Francyi do Włoch nie przeszedł; posilki przez G. Jourdan i S. Cyr ztąd otrzymane składają się iedynie z młodzi nowozaciężney która dopełnić ma dawne; znaczna ich liczba przyczynę dała powiesciom z prawdą niezgodnym. To pewnością co RPa Włoska czynić zamysła dla własney obrony tylko i bezpieczeństwa; mają być zaciągane nowe regimenta w znaczney liczbie, na wzór lekkiej piechoty Francuzkiej. — Wszyscy o spisek oskarżeni wkrótce stanąć mają przed komisją woyskową Powszeczny jest odgłos, że G. Moreau nie jest winnym jak w początkach rozumiano. Przydają niektórzy, że ukaranie tego rycerza skończy się na oddaleniu z stolicy RPtey, albo naywięcej na deportacyi.

R. 8 RPtey był spisek na wydanie Brestu Anglikom; obwiniono o zbrodnię Officyera morskiej służby Rivoire. Na dowodach nie zchodziło; iednak ukaranym nie został, ledwie w r. 11 inny sąd zdraycę skazał na wygnanie. Zaczęła się nowa woyna; Rivoire do osad nie mógł płynąć; lecz dowiedziawszy się w więzieniu o nowych spiskach pisał do W. Sędziego Regnier. Wyznaie, że Brest chciano wydać nieprzyjacielowi; wpływał do dzieła Georges z Emigrantami, w ten czas gdy załoga słaba, matkowie i robotnicy w zbrojowniach niepłatni byli, a Hiszpanom oddano straż miasta. Przewłoka wszystko zgubiła; zamiast 6 tygodni, czekano z Anglii rozkazów i pomocy 5 miesięcy; nadojrzany woyska Francuzkie do portu, projekt upadł. Był Rivoire na radzie wielkiej gdy o maszynie piekielney mówiono; sprzeciwił się podłemu zabójstwu, którym naród honor kochający brzydzić się będzie; radził otwarcie uderzyć na straż otaczającą Konsula, zwyciężyć i porwać. Udał się do spiskowców, że im do smaku przypadło to zdanie; lecz wkrótce użył wiadomey maszyny. Za co Rivoire ich zgromił; i już odtąd mieć z nimi spółności nie chciał. Zamialem jego było udać się na mieszkanie do Amerykańskich stanów, gdy w Calais przytrzymany przed sądem stał; gdzie chociaż nie dowiedziano mu zbrodni, sam ją wyznać dobrowolnie ażeby spokojność sumnienia odzyskał.

Od Szwajcarskich granic z Marca

W Cantonie Zurich przyszło do rozlewu krwi obywatelskiej. Gdy rokowanie odrzucili ugodę, i do wykonania przysięgi na prawa nowe skłonić się nie dali, woyska regularne i milicye przeciwko nim ruszyły niechętnie. Gmin zbuntowany spotkał naprzód Podpółkownika Fussli. z przednią strażą idącego; ten wódz utraciwszy 20 żołnierzy zabitych i ranionych, sam w niewolę poszedł z kilku Officerami. Nadojżaga dywizya woysk druga, i jeńców odbiła, nie bez nowey w ludziach straty. Naostatek d. 27 żołnierz Cantonowy poszedł do Horgen i Waedenschwill, gdzie cały tłum zgromadził się rokożanów; w drodze mały odpor; wszyscy ku Horgen ustępowali; tam ich szturmem dobywać trzeba było; bitwa godzinę trwała; gmin pierzchnął w góry i lasy; nie ścigał uciekających zwycięzca, czyli dając czas obłąkanym do szukania pokoiu, albo raczej że niepodobno było artylleryą daley prowadzić.

Kommenderował woyskiem Półkownik Ziegler; liczył żołnierzy 900; zabitych nie liczy nad 9, i Officyera, ranionych 15; armatę iedną rzucić musiano w wąwozach. Pospółstwo w szeregach swoich miało wiele strzelców; hetmanit szwe Willi, dawniey żołnierz w woysku Piemontskiem. Czekaemy nowych posilków, z Schaffhausen, S. Gall, Basel, Berny, Soleure, Argow. Wzrost zuchwałstwo buntowników, o ugodzie słysząc nie chcą; lekamy się żeby na Zurich nie

uderzyli. Liczą 192 gromady w tym Cantonie; 140 wykonało, jak słycać przysięgę, inne rokosz podniosły; i tym wierzyć nie trzeba, które powolność oświadczają rządowi; gdyż niektóre złączyły się z buntownikami.

Podaje się do wiadomości że Kamienica w Mieście Wilnie na Ulicy S. Jańskiej obok Kardynału pod Nrem 436 WW. Mokrzyckich Pisarz: Konsystor: Wileń: jest do sprzedania; ktoby oną życzył Aktorstwem nabyć, raczy zgłosić się do samychże Aktorów w tej Kamienicy mieszkających.

Komisji Szpitalney Litewskiej Zyd Elias Mendelowicz oświadczył się dostarczyć drzewo opałowe na rok cały ogółem dla Generalnego Wileńskiego Szpitala tyle, ile w całym pospodarstwie potrzeba będzie wyciągała za czer: zł: 500 ktoby pomienionym sposobem życzył sobie takowe dostarczenie za tańszą summę skuteczną, niech się zgłosi do kancelaryi komisji w Domie WJX. Rodkiewicza Kannonika pod Nrem 159 blisko mlynu królewskiego będący i wedle warunków opisanych żądanie swoje oświadczy, Roku 1804 Mscą kwietnia 15 dnia.

Excerpt oświadczenia wespół z Lokacją Roku 1804 Kwietnia 11 d. Dnia. — Klasztor Wileński Ostrobramski JXX. Karmelitów Bosych. — Prawem Emphiteutychném Roku 1789. Apryla 27 Datowaném, i tegoż czasu w Metrykach Litewskich przyznaniem, od Szl: JPana Wacława Weysenkopa Kupca i obywatela, ad presens Miasta Pruskiego Warszawy; mając sobie postąpione w Wieczną arędę dwa Place Szatrawy i Stroszkiewiczowskie zwane; w Wilnie na przedmieściu, między Subocz i Ostrą Bramami, obok z dalszemi funduszowemi tego Klasztoru Placami, połączone; jedną linią z budowlą dziś WW. JPP. Chorążych Tryntrochow stykającą się. — Gdy postanowionej co rok po zł: Poll: 12. Arędy, pnumeraując oną na lat trzy, nie nayduie tu w Wilnie Aktora lub umocowanego, któremaby mógł, jak czynił dawniej, opłacić. — Czyniąc przeto zażość warunkom prawa Emphiteutychnego Klasztor Arędy za lat trzy od daty niniejszey, aż do terminu 1807 Roku, podobnie Kwietnia 11 D. wypadającą zł: Poll: 36 Srebrem, w Kancellaryi Szl: Magistratu Miasta Gubernskiego Wilna, na rzecz Szl: JP. Wacława Weysenkopa składa, i że w dalszych następnym trienniach podobnie, zachowa się, oświadcza. — Dozwalając takową Jlosć Szl: JP Weysenkopowi, lub prawnie od niego umocowanemu; w każdym czasie, za złożeniem w Kancellaryi Sądu tego na rzecz Klasztoru Kwitu, odbierać. Do jakowego oświadczenia przy lokacyi w imieniu rzeczowego Klasztoru, w Protokole potoczny miasta Wilna; własną podpisuje się ręką.

JXX. Karmelitów Bosych Prowic: Litt. Glny Causar Procurator X Ludwik Garbowski Correctum — Dominik Malewicz MW. Regent. Poszlyny Pieczętne kop 52 opłacono.

Litewsko Wileński Rząd Gubernski donosi, że w sprawie toczącej się w Mińskim Sądzie Głównym I Departamentu z rejestrow remissyjnych Poru znika Felixa Dolińskiego z Kaz Rozańskim, Józ Jackowskim Gab. Kurowskim, Kaz. Zlotogurskim, Budow. Kostrowickim, Tad. Sulatrowskim, And. Umieckim, Podk. Konst. Pruszyńską, i innemi, naznaczony taxatorsko exdywizorski Sąd w majątności Dolińskiego Chomchła, Gub. Mińskiej, Powiecie Wileyskim położony 7 Kwietnia 1804 Roku.

Zawiadamiają się Jehmość Panowie Tadeusz, Michał i Wocyeteh Bracia, oraz Jeymość Panna Franciszka Siostra, Gołaszewscy, iż Jeym: Pani Anna Wayworowa Chorążyna byłych woysk Litewskich, która w dniu drugim presetium żyć zaprzestała, Testamentem przez się sporządzonym, Całkowitą Sumką na Obligu i Wexlu w Ogóle Czerwonych zł. Sztuk Trzysta będącą, pomiędzy wyrażonych Jehmościów Gołaszewskich Braci i siostrę w równy dział rozpięła. — A nadto dla Jeym: Panny Franciszki Gołaszewskiej całą swą Ruchomość Białogłowską przeznaczy-

ła. — Dla czego wyrażeni Jehmość po takową udeterminowaną Testamentem Sukcesyą zechcą się odnieść z dowodami do JPana Michała Stanislawskiego Radnego Wileńskiego jako Exekutora wyrażonego Testamentu w mieście Wilnie mieszkającego. Roku 1804 miesiąca Apryla piętego dnia.

Od General Leutnanta trzeciego Artyle-rzyskiego Półku Szefa Kapcewicza podaje się dowiadomości iż zwoli Wyższego Naczelnictwa mają się budować tu w Wilnie, i w Mińskiej Gubernij w Nieświżu, Stajnie dla Koni drewniane. Które zakończyć się powinny w Roku 1804 w ostatnich dniach Miesiąca Septembra. Zyczący sobie zrobić Kontrakt na wybudowanie wspomnionych stajni albo pojedyncze w Wilnie i w Nieświżu, lub też razem w obydwóch miejscach, ci którzy umowieć się zechcą mają się iawić wyżej wspomnionemu Generałowi Kapcewiczowi dla umowienia się, i dla obaczenia planów tych stajni, lub też mające Osoby materyały potrzebne do tej budowli których liczbę widzieć można w przyłączonym tu Regestrze.

Terminy do umowy na te stajnie lub materyały wyznaczają się Roku 1804 Miesiąca Apryla to jest 1go 10go i 20go dnia a po upłynieniu tych terminów umowy więcey nie będzie.

Miejsca do umowy wyznacza się w Artyle-rzyskim Arsenale, gdzie Osoby chcące się umowieć na wyznaczony termin przychodzić mogą.

Regestr materyałów potrzebnych do wybudowania stajni w Wilnie i w Nieświżu.

Cegły do Wilna 437000 Nieświża 434000 Wapna Beczek w mierze zwyczajney do Wilna 130 do Nieświża 180.

Piasku skrzyń do Wilna 1624 do Nieświża 1700.

Drzewa Szul czyli słupów do ścian dłużni arszynów ruskich 7 grubiny calów ruskich 8. do Wilna 364 i Nieświża 352.

Brusów dłużni arszynów 6. grubini calow 8. do Wilna 368, i Nieświża 220.

Dłużni arszynów 10. grubini calow 5. do Wilna 633 i Nieświża 620.

Dłużni arszynów 13. grubini calow 6. szyrzyny calow 7. do Wilna 690. i Nieświża 677

Dłużni arszynów 11. grubini calow 4. szyrzyny calow 7. do Wilna 130 i Nieświża 120

Dłużni arszynów 14. grubini calow 7. do Wilna 56 i Nieświża 27.

Dłużni arszynów 13. grubiny calow 5. do Wilna 288. i Nieświża 280.

Okraglaków dłużni arszynów 6. grubiny calow 5. na sciany do Wilna 4400 i Nieświża 4200.

Dłużni arszynów 5 grubiny calow 4½ do Wilna 1014. i Nieświża 720.

Krokiew do wiązania dachu dłużni arszynów 14 grubiny calow 4. do Wilna 586. do Nieświża 576.

Dłużni arszynów 13 grubiny calow 4. do Wilna 555. do Nieświża 546.

Łat pilowanych do dachu dłużni arszynów 6. grubiny calow 1½. do Wilna 1900 do Nieświża 1660.

Desek na podłogę i stalowanie dłużni arszynów 4. szyrzyny calow 6 grubiny calow 2. do Wilna 5650. do Nieświża 5324.

Dłużni arszynów 4. szyrzyny calow 6. grubini calow 1½. do Wilna 2640. do Nieświża 1600.

Na dach grubiny cal r. 22 dłużni o. czayney do Wilna 22300 do Nieświża wy-6a.

Dłużni arszynów 6 szyrzyny calow 46 grubiny calow 1½. do Wilna 1364. do Nieświża 1688.

Mchu do scian wozow zwyczajnych do Wilna 132. do Nieświża 120.

Gwoździna przybicie łat do Wilna 11240. do Nieświża 5330.

Na przybicie desek na dachu Kop do Wilna 2090. do Nieświża 2044.

Zelaza arkuszowego w Kwadrat arszyn 1. arkuszow do Wilna 650. do Nieświża 540.

General Leutenant Kapcewicz.